

Dimineți de ceață

Ursu Marian Florentin

DIMINEȚI DE CEAȚĂ

Când mie nu mi-e teamă, nici ție nu ți-e milă
Și-ți peticești trecutul cu umbra mea umilă
Îți lași cămașa udă să-ți cadă la picioare
Și repetăm păcatul când teiul dă în floare

În dimineți de ceață doar umbra mea te cere
Și-ți spun că e adio, și-mi spui la revedere
Îmi spui că se mai poate, și strig că nu se poate
Și-ți memorez tot trupul în fiecare noapte

Îmi spui că e iubire, și-ți spun că e menire
Dar mâna mea e rece pe coapsa ta subțire
Și când orașul tace sub ropotele ploii
Ne recompunem soarta din floare de magnolii

Și timpul nu mă iartă și vremea nu te iartă
Scântei de întuneric sub așternut de piatră
Iar umbra mea de flăcări se lasă peste tine
Și-ți reconstitui trupul cu rănilor din mine